

POVESTEA VITEAZULUI SAMSON

Apare cu binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop
† **MACARIE DRĂGOI**
al Episcopiei Ortodoxe Române a Europei de Nord

Text:
Ciprian Vidican

Ilustrații:
Aniela Siladi

via
junior

FELICITAS

Copilul a venit pe lume la vremea sorocită. De mic s-a văzut că nu era ca ceilalți copii. Muncea cu brațele cât nu puteau munci nici oamenii mari și mai cu seamă era îndrăzneț și nu se temea de nimic. Bătrânilor le era drag ca lumina ochilor și nici n-au băgat de seamă cum a crescut și s-a făcut un vlăjgan numai bun de însurat.

Într-o bună zi deci, Samson a venit acasă pe însurat și le-a zis:

– Dragii mei, am văzut astăzi o femeie frumoasă între fetele filistenilor și vreau să o iau de nevastă.

Bătrânii s-au bucurat de veste, dar nu le-a plăcut că fata era filisteană. Filistenii erau de alt neam, erau stăpânii țării și nu făceau decât să-i jefuiască pe evrei și să-i împileze în toate chipurile.

– Bine, fiule, îi zise tatăl cam supărat, dar din atâtea fete din neamul tău n-ai găsit tu niciuna care să-ți placă?

– Nu, tată, eu n-o vreau pe alta decât pe Dalila.

Dalila era o tânără de familie bună, părinții ei aveau pământ și vite multe, dar mai presus de toate era foarte frumoasă. Subțire la trup, cu obrazii plini și rumeni, avea un păr lung și negru care-i venea până la brâu. În ochi avea mereu o strălucire care o făcea și mai frumoasă, dar care trăda și o ascunsă viclenie. Samson era însă prea îndrăgostit ca să o bage de seamă. Cu cât o vedea mai mult, cu atât îi era mai dragă și cu atât răbda mai greu depărtarea de ea. Într-o zi o cuprinse în brațele lui vânjoase și îi spuse: De-acum trebuie să ne căsătorim pentru că nu mai pot trăi fără tine”. Au hotărât nunta pentru vremea secerișului.

IBRIS

Într-o seară, pe când străbătea o vale răcoroasă în drum spre satul ei, lui Samson îi ieși înaintea un leu flămând. Îl măsură pe voinic din cap până-n picioare, apoi se năpusti asupra lui scoțând un răget. Fără să stea pe gânduri, Samson se feri într-o parte, iar când dihania atinse din nou pământul, îi sări în spate, o apucă strâns de gât și n-o lăsă până n-o sugrumă. Nu spuse nimănui nimic despre isprava asta. Peste câteva zile, trecând prin același loc, găsi leșul leului scobit pe dinăuntru și un roi de albine zumzăind în jurul lui. Cu vârful armei pe care o avea mereu la el tăie o bucată de fagure, luă o înghițitură, iar restul îl duse acasă.

MBRIS

